

Dosarul nr. 3ra-1224/2021
2-20085605-01-3ra-21112021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (O. Melniciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

29 decembrie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de către Andrei Mucovozov și
Ministerului Apărării al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată
de Sergiu Odainic împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova, terți
Andrei Mucovozov și Serviciul de Informații și Securitate cu privire la anularea
actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actului
administrativ individual favorabil, precum și obligarea achitării diferenței de salariu
și compensarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 22 iulie 2020, Odainic Sergiu a depus cerere de chemare în judecată, ulterior
concretizată împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova, terț Mucovozov
Andrei, solicitând anularea ordinului Ministrului Apărării nr. 089 din 22 iunie 2020,
în partea ce ține de numirea locotenent-colonelului Mucovozov Andrei în funcția de
comandant Batalion 23 infanterie și de eliberare a locotenentcolonelului Odainic
Sergiu din funcția de comandant Batalion 23 infanterie și trecut la dispoziția
Ministerului Apărării, anularea ordinului comandantului Brigăzii 2 infanterie
motorizată nr. 124 din 29 iunie 2020, în partea ce ține de eliberarea locotenent-
colonelului Odainic Sergiu din funcția de comandant Batalion 23 infanterie și trecut
la dispoziția Ministerului Apărării, recunoașterea ca ilegal și anularea răspunsului
nr. 43/44 din 15 iulie 2020, în partea ce ține de refuzul în furnizarea informației,
obligarea Ministerului Apărării să emită act administrativ prin care locotenent-
colonelul Odainic Sergiu să fie restabilit în funcția de comandant Batalion 23
infanterie, iar Mucovozov Andrei să fie numit în funcție conform hotărârii
judecătorești, achitarea diferenței de salariu pentru perioada aflării în funcție
defavorabilă decât celei de comandant Batalion 23 infanterie și compensarea
prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu.

În motivarea acțiunii, Odainici Sergiu a indicat că îndeplinește serviciul militar în Armata Națională începând cu anul 1997, vechimea în serviciu militar constituind 23 ani calendaristici, în gradul militar de locotenent-colonel din anul 2011, pe parcursul a ultimii 10 ani nu are nici o sancțiune disciplinară, a fost evaluat profesional cu calificativul „bun” în ultima funcție deținută, în perioada martie 2016 – iunie 2020, de comandant Batalion 23 infanterie, Brigada 2 infanterie motorizată.

La 24 iunie 2020, a făcut cunoștință cu ordinul Ministrului Apărării nr. 089 din 22 iunie 2020, prin care a fost eliberat din funcția de comandant Batalion 23 infanterie, Brigada 2 infanterie motorizată și trecut la dispozițiunea Ministrului Apărării, conform pct. 67 lit. k) din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941 din 17 august 2006, iar întru executarea hotărârii din 19 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a abrogat pct. 6 par. 5) din ordinul Ministrului Apărării nr. 1-015 din 15 februarie 2017, în parte ce ține de eliberarea în rezervă, conform pct. 140 lit. j) din Regulamentul, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, a locotenent-colonelului Mucovozov Andrei, loțiitorul comandantului Bazei militare de instruire (l.p.d. Bulboaca), restabilirea acestuia în serviciul militar și numirea în funcția de comandant Batalion 23 infanterie, Brigada 2 infanterie motorizată.

Conform ordinului nominalizat se deduce că locotenent-colonelul Mucovozov Andrei, ultima funcție deținută de loțiitor comandant Bază militară de instruire (l.p.d. Bulboaca), prin ordinul Ministrului Apărării nr. 089 din 22 iunie 2020 a fost restabilit în serviciul militar și numit în funcția, care era deținută de reclamant, iar locotenent-colonelul Odainic Sergiu, comandant Batalion 23 infanterie, prin același ordin, a fost eliberat din funcția deținută și trecut la dispoziția Ministrului Apărării, astfel fiind defavorizat, conform pct. 1 lit. a) art. 11 din Codul administrativ, prin afectarea drepturilor/intereselor legitime.

În opinia reclamantului, hotărârea judecătorească pusă în executare nu a fost executată întocmai în privința lui Mucovozov Andrei, conform prevederilor art. 120 din Constituție, deoarece Mucovozov Andrei nu a fost restabilit în serviciul militar conform ultimei funcții deținute, de loțiitor comandant Bază militară de instruire (l.p.d. Bulboaca), dar a fost numit la funcția de comandant Batalion 23 infanterie, deși acesta la momentul numirii în funcția de comandant Batalion 23 infanterie nu dispunea de dreptul de acces la secretul de stat, conform prevederilor Legii nr. 245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat și din această cauză funcția de comandant Batalion 23 infanterie a predat-o șefului S4 secțiune logistică - loțiitor șef stat major, Batalion 23 infanterie, maiorului Crestianov Vladimir.

Reclamantul apreciază ca fiind subiectivă și arbitrară decizia adoptată în partea ce ține de statutul său, conform ordinului indicat, deoarece se poate bănuși rezonabil că se urmărește persecutarea sa pe motiv că la 29 aprilie 2020 a depus regulamentar șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale, petiție pe acțiunile conducerii Brigăzii 2 infanterie motorizată privind dispensele apărute în activitatea de serviciu, la care nu s-a luat atitudine corespunzătoare, iar eliberarea sa din funcția deținută, fără motiv întemeiat apreciază ca fiind răfuială pentru depunerea reclamației enunțate.

Conform pct. 67 lit. k) din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941 din 17 august 2006, relațiile de muncă nu încetează, totuși angajatul este eliberat de la locul de muncă, adică este eliberat din funcția/postul deținut, din aceste considerente

invocă că sunt aplicabile prevederile Convenției cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa patronului nr. 158 din 22 iunie 1982, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 994 din 15 octombrie 1996, ce stipulează că raporturile de muncă ale unui lucrător nu vor înceta decât dacă există un motiv valabil pentru o asemenea încetare legat de capacitatea sau conduita lucrătorului sau bazat pe cerințele operaționale ale întreprinderii, instituției sau serviciului.

Reclamantul consideră că decizia conducerii structurii militare privind numirea lui Mucovozov Andrei în funcția de comandant Batalion 23 infanterie este neîntemeiată și ilegală, deoarece nu s-au respectat cerințele actelor normative în vigoare, ce țin de neexecutarea întocmai a hotărârii din 19 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în concordanță cu prevederile art. 120 din Constituție, privind restabilirea lui Mucovozov Andrei în serviciul militar prin contract în Forțele Armate, conform ultimei funcții deținute, de locțiitor comandant Bază militară de instruire (l.p.d. Bulboaca); nerespectarea prevederilor pct. 5 art. 26 din Legea nr. 245 din 27.11.2008 cu privire la secretul de stat, privind condițiile de numire (angajare) a lui Mucovozov Andrei într-o funcție care implică lucrul cu informații atribuite la secretul de stat sau accesul la secretul de stat, înainte de prezentarea concluziei asupra materialelor verificării cetățeanului.

Reclamantul susține că decizia privind eliberarea sa din funcția deținută și trecerea la dispoziția Ministrului Apărării a fost ilegală și neîntemeiată, deoarece nu există nici un argument motivat, ce ar stat la baza emiterii actului administrativ al conducătorului structurii militare de a fi eliberat din funcția de comandant Batalion 23 infanterie și trecut la dispoziția ministrului apărării; a fost defavorizat conform pct. 1 lit. a) art. 11 din Codul administrativ, prin afectarea drepturilor/intereselor legitime, ce sunt garantate de Constituție; nu s-au respectat procedurile pentru emiterea actului administrativ, conform art. art. 94, 117, pct. 1, 2, 3; art. 118 din Codul administrativ, întru eliberarea din funcție, conform pct. 67 lit. k) din Regulamentul, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006; circumstanțele cazului de eliberare din funcția deținută este o răfuială ce se încadrează în acțiunea de persecutare a sa pentru criticile expuse în reclamație.

Prin încheierea din 05 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost atras în proces în calitate de terț Serviciul de Informații și Securitate.

Prin încheierea din 27 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani au fost declarate admisibile pretențiile privind recunoașterea ca ilegal și anularea ordinului Ministrului Apărării nr. 089 din 22 iunie 2020, în partea ce ține de numirea locotenent-colonelului Mucovozov Andrei în funcția de comandant Batalion infanterie și de eliberare a locotenent-colonelului Odainic Sergiu din funcția de comandant Batalion 23 infanterie și trecerea la dispoziția Ministerului apărării și obligarea Ministerului apărării să emită act administrativ prin care locotenent-colonelul Odainic Sergiu să fie restabilit în funcția de comandant Batalion 23 infanterie, iar Mucovozov Andrei să fie numit în funcție conform hotărârii judecătorești.

Au declarate inadmisibile pretențiile privind recunoașterea ca ilegal și anularea răspunsului nr. 43/44 din 15 iulie 2020, în parte ce ține de refuzul în furnizarea informației; anularea ordinului comandantului Brigăzii 23 infanterie motorizată nr. 124 din 29 iunie 2020, în partea ce ține de eliberarea locotenent-colonelului Odainic Sergiu din funcția de comandant Batalion infanterie și trecut la dispoziția Ministerului Apărării; achitarea diferenței de salariu pentru perioada aflării în

funcție defavorabilă decât celei de comandant Batalion infanterie și compensarea prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu.

Prin hotărârea din 24 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea înaintată de Odainic Sergiu.

A fost anulat ordinul Ministrului Apărării nr. 089 din 22 iunie 2020, privind numirea locotenent-colonelului Mucovozov Andrei în funcția de comandant Batalion 23 infanterie, cu eliberarea locotenent-colonelului Odainic Sergiu din funcția de comandant Batalion 23 infanterie și trecerea lui la dispoziția Ministerului Apărării ca neîntemeiat.

A fost obligat Ministerul Apărării să emită actul administrativ individual, prin care locotenent-colonelul Odainic Sergiu să fie restabilit din funcția de comandant Batalion 23 infanterie, iar locotenent-colonelul Mucovozov Andrei, întru executarea hotărârii din 19 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, să fie numit într-o funcție corespunzătoare abilităților profesionale pe care le deține.

La 22 ianuarie 2021, Ministerul Apărării a declarat apel împotriva hotărârii din 24 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și recurs împotriva încheierea din 27 noiembrie 2020 a Judecătoriei Rîșcani, sediul Centru în partea declarării admisibilității pretențiilor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii și încheierii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii înaintate.

La 25 ianuarie 2021, terțul Mucovozov Andrei a declarat apel împotriva hotărârii din 24 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintate.

Prin decizia din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel înaintată de Ministerul Apărării și Andrei Mucovozov împotriva hotărârii din 24 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

A fost respins recursul declarat de către Ministerul Apărării împotriva încheierii din 27 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea în care s-au declarat admisibile pretențiile formulate de către Odainic Sergiu împotriva Ministerului Apărării, persoane terțe Mucovozov Andrei și Serviciul Informații și Securitate privind anularea ordinului Ministrului Apărării nr. 089 din 22.06.2020, în partea ce ține de numirea lui Mucovozov Andrei, în funcția de comandant al Batalionului 23 infanterie și eliberarea lui Odainic Sergiu din funcția de comandant Batalion 23 infanterie și trecut la dispoziția Ministerului Apărării și obligarea Ministerului Apărării, să emită actul administrativ prin care locotenent-colonelul Odainic Sergiu, să fie restabilit în funcția de comandant al Batalionului 23 infanterie, iar Mucovozov Andrei, să fie numit în funcție conform dispozitivului hotărârii judecătorești.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că potrivit ordinului contestat și explicațiilor emitentului, eliberarea din funcția deținută de comandant Batalion 23 infanterie, s-a realizat ca urmare a executării hotărârii din 19 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, privind restabilirea lui Mucovozov Andrei în serviciul militar, conform ultimei funcții deținute de locuitor al comandantului Bazei militare de instruire a Armatei Naționale (l.d.p. Bulboaca). Or, deși legea impune autorității publice emitente a actului administrativ expunerea unei motivări de fapt și de drept suficient de clară pentru a justifica emiterea actului de dispoziție și a proba încadrarea acestuia în limitele legale pertinente, astfel încât lipsa unei alte

motivări expuse în ordinul contestat în speță denotă că motivul specificat supra este unicul ce a stat la baza emiterii ordinului contestat.

La fel, instanța de fond just a stabilit că, pârâtul și-a exercitat disproportional dreptul discreționar în contextul în care legea îi impune acestui obligația de a realiza acest drept în ordinea și limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de apel constată că obligația pârâtului de a executa hotărârea judecătorească din 19 iunie 2020 privind restabilirea lui Mucovozov Andrei în ultima funcție deținută de acesta nu-i oferă acestuia dreptul de a interveni în drepturile reclamantului de a activa în funcția în care acesta a fost desemnat legal prin ordinele intimatului. Or, cadrul legal denotă că în cazul în care militarul urmează a fi restabilit într-o funcție ce a fost lichidată la data restabilirii, urmează a fi anulat ordinul de eliberare a acestuia din funcție, iar militarul urmează a fi folosit într-o funcție similară celei deținute în serviciul militar, iar în lipsa acestuia, urmează a fi transferat, cu acordul său, într-o funcție inferioară, iar în cazul în care acesta nu poate fi folosit într-o funcție similară și dacă acesta nu acceptă transferul într-o funcție inferioară și dacă nu sunt alte motive de eliberare din serviciul militar, militarul restabilit în funcție este eliberat din serviciul militar prin contract ca urmare a măsurilor de organizare în temeiul art. 35 alin. (3) lit. h) din Legea nominalizată și pct. 140 lit. h) din Regulamentul susmenționat.

Instanța de apel a notat că prevederile art. 82 lit. j¹) din Codul muncii, atribuie situația de încetare a raporturilor de muncă cu salariatul restabilit prin hotărâre judecătorească într-o funcție lichidată în cazul imposibilității transferului acestuia într-o altă funcție, la categoria temeiurilor de încetare a raporturilor de muncă ce nu depind de voința părților. Prin urmare, dispoziția instanței de judecată privind restabilirea militarului în funcție, în cazul lichidării acesteia la data restabilirii, nu impune nici obligația, nici dreptul pârâtului de a precede la eliberarea din funcție a unui alt militar, care exercită funcția respectivă legal, chiar dacă această funcție este similară celei în care urma a fi restabilit militarul corespunzător, deoarece normele legale ce reglementează acest raport juridic civil se referă la realizarea restabilirii într-o funcție similară vacantă la data restabilirii. Or, în caz contrar s-ar realiza o ingerință inadmisibilă în drepturile deținătorului funcției, garantate de legislația națională și internațională în contextul în care un astfel de temei de eliberare a reclamantului nu este prevăzut de lege.

Instanța de apel a conchis că, obligația pârâtului de a-l restabili pe Mucovozov Andrei într-o funcție similară celei deținute anterior, ca urmare a lichidării acesteia, nu oferă pârâtului dreptul de a destitui din funcție deținătorul funcției similare, în cazul dat a reclamantului, iar cadrul legal și normativ pertinent reglementând obligația restabilirii militarului în baza hotărârii judecătorești într-o funcție similară vacantă, în lipsa acesteia într-o funcție inferioară, la fel vacantă, (cu acordul militarului), iar în lipsa acestora legea prevede necesitatea eliberării din funcție a militarului restabilit, astfel încât este cert că legea nu prevede dreptul pârâtului de a asigura o funcție vacantă pentru restabilirea terțului prin destituirea reclamantului.

La 30 iunie 2021, Ministerul Apărării al Republicii Moldova a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, invocând că motivarea recursului va fi depusă după ce va lua cunoștință cu decizia motivată (f.d. 63, vol. II).

La 29 iunie 2021, Mucovozov Andrei a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 22 octombrie 2021 a

depus motivarea recursului, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu emiterea unei decizii noi (f.d. 58-60, 107-136, vol. II).

În motivarea recursului, recurentul Mucovozov Andrei și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată.

În esență recurentul a indicat că, instanțele ierarhic inferioare la adoptarea deciziilor au încălcat și aplicat incorect normele de drept material și procesual, nu au luat în considerare argumentele, faptele și probele și au pronunțat o decizie nemotivată, privându-l astfel de drepturile sale.

În opinia recurentului, încălcările procedurale au dus la soluționarea necorespunzătoare a cazului, evaluarea probelor de către instanță a fost făcută în mod arbitrar, iar erorile judiciare au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale a omului.

De asemenea a invocat faptul că prima instanță a examinat cauza fără a trece la etapa medierii, or, consideră recurentul că o asemenea omitere procedurală prejudiciază întreg procesul de judecare a cauzei.

Recurentul a menționat că, instanța nu a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, or, în martie 2021, locotenent-colonel S. Odainic, în legătură cu sesizarea dosarului penal, a fost scos din funcția comandant Batalionului 23 și pus la dispoziția ministrului apărării, iar locotenent-colonel I. Levițchii a fost numit în postul vacant, comandant Batalionului 23, prin ordinul ministrului apărării. Prin urmare, I. Levițchii urma a fi atras în proces ca terță parte, iar decizia instanței îi afectează direct drepturile.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 iunie 2021, respectiv decizia motivată fiind recepționată de către Mucovozov Andrei la 24 septembrie 2021, iar la 27 septembrie 2021 de către Ministerul Apărării (f.d. 65, 66, vol. II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Mucovozov Andrei s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 29 iunie 2021 și motivarea recursului la 22 octombrie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Totodată, instanța de recurs reține că, recurentul Ministerul Apărării, nu a depus motivarea recursului, iar, termenul de 30 zile pentru prezentarea la Curtea Supremă de Justiție a motivării recursului a început să curgă din 28 septembrie 2021, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei motivate a instanței de apel, și a expirat la 27 octombrie 2021.

Astfel, recurentul Ministerul Apărării, contrar prevederilor art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, nu a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În această conjunctură, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul motivat nu a fost prezentat de către Ministerul Apărării, așa cum prevede art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, ceea ce, în conformitate cu art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, constituie temei de a declara recursul inadmisibil.

La 22 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs depuse de Andrei Mucovozov, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat.

La 09 decembrie 2021, Sergiu Odainic a depus referință pe marginea cauzei, solicitând respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel (f.d. 150-153, vol. II).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Mucovozov Andrei în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Andrei Mucovozov, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile depuse de către Andrei Mucovozov și Ministerul Apărării al Republicii Moldova, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh